

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2009/55/ES

ze dne 25. května 2009

o osvobození od daní, které se vztahuje na trvalé přemístění osobního majetku soukromých osob z členského státu

(kodifikované znění)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

tívné povahy. Proto by měly být stanovena omezení a podmínky uplatňování osvobození od daní.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

(5) V důsledku harmonizačních ustanovení přijatých v oblastech spotřebních daní a daně z přidané hodnoty pozbyly předpisy o osvobozeních a úlevách od těchto daní při přemístění podstatnosti.

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

(6) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu a pro jejich použitelnost uvedených v části B přílohy I,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

(1) Směrnice Rady 83/183/EHS ze dne 28. března 1983 o osvobození od daní, které se vztahuje na trvalý dovoz osobního majetku jednotlivců z členského státu ⁽³⁾ byla několikrát podstatně změněna ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by měla být uvedená směrnice kodifikována.

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

(2) Měla by být zachována další opatření ve prospěch soukromých osob, aby si obyvatelé členských států lépe uvědomili činnost Společenství a aby byly ve Společenství zajištěny podmínky vnitřního trhu.

1. Každý členský stát za podmínek a v případech níže stanovených osvobodí trvalé přemístění osobního majetku soukromou osobou z jiného členského státu od daní ze spotřeby, které se na toto přemístění obvykle vztahují.

(3) Daňové překážky bránící tomu, aby si soukromé osoby přemístily z jednoho členského státu svůj osobní majetek nacházející se v jiném členské státě, mohou zejména bránit volnému pohybu osob uvnitř Společenství. Tyto překážky by proto měly být pokud možno odstraněny osvobozením od daní.

2. Tato směrnice se nevztahuje na

(4) Toto osvobození od daní se může vztahovat pouze na přemísťování zboží, které není obchodní nebo spekul-

a) daň z přidané hodnoty;

b) spotřební daně;

c) zvláštní nebo periodické poplatky a daně ukládané na používání majetku uvedeného v odstavci 1 v určité zemi, jako jsou například poplatky za registraci motorových vozidel, silniční daň a televizní poplatky.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 16. prosince 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 17. září 2008 (Úř. věst. C 77, 31.3.2009, s. 148).

⁽³⁾ Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 64.

⁽⁴⁾ Viz příloha I část A.

Článek 2

Podmínky týkající se majetku

1. Pro účely této směrnice se „osobním majetkem“ rozumí majetek pro soukromé použití dotyčných osob nebo pro potřeby jejich domácnosti. Tento majetek nesmí svou povahou nebo množstvím odrážet žádný obchodní zájem ani nesmí být určen pro ekonomickou činnost ve smyslu čl. 9 odst. 1 a článků 10 až 13 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾. Za osobní majetek se však považují i nástroje, které dotyčná osoba potřebuje k výkonu svého zaměstnání nebo povolání.

2. Osvobození od daní podle článku 1 se vztahuje na osobní majetek, který

- a) byl získán za obecných podmínek daňového systému na domácím trhu některého z členských států a nevztahuje se na něj při výstupu z členského státu výstupu žádné osvobození od daní ani žádné vrácení daní. Pro účely této směrnice se má za to, že zboží, které bylo pořízeno za podmínek uvedených v článku 151 směrnice 2006/112/ES, s výjimkou jeho odst. 1 prvního pododstavce písm. e), tyto podmínky splňuje;
- b) dotyčná osoba skutečně používala před změnou bydliště nebo před zřízením rekreačního objektu. U motorových vozidel (včetně jejich přívěsů), obytných přívěsů, rekreačních lodí a rekreačních letadel mohou členské státy požadovat, aby je dotyčná osoba používala po dobu alespoň šesti měsíců před změnou bydliště.

U zboží uvedeného ve druhé větě písmene a) mohou členské státy požadovat

- i) u motorových vozidel (včetně jejich přívěsů), obytných přívěsů, rekreačních lodí a rekreačních letadel, aby je dotyčná osoba používala po dobu alespoň dvanáct měsíců před změnou bydliště;
- ii) u jiného zboží, aby je dotyčná osoba používala po dobu alespoň šesti měsíců před změnou bydliště.

3. Příslušné orgány požadují doklad toho, že podmínky stanovené v odstavci 2 jsou splněny, u motorových vozidel (včetně jejich přívěsů), obytných přívěsů, rekreačních lodí

a rekreačních letadel. U jiného majetku požadují takový doklad pouze tehdy, existuje-li závažné podezření z podvodu.

Článek 3

Podmínky přemístění

Přemístění majetku může být provedeno najednou nebo vícekrát ve lhůtách stanovených v článcích 7 a 10.

Článek 4

Povinnosti následující po přemístění

Přemístěná motorová vozidla (včetně jejich přívěsů), obytné přívěsy, rekreační lodě a rekreační letadla nelze na nikoho převést a nikomu pronajmout ani zapůjčit v době dvanácti měsíců poté, co byly přemístěny s osvobozením od daní, s výjimkou řádně odůvodněných okolností, které uznají příslušné orgány členského státu určení.

Článek 5

Zvláštní podmínky pro některé druhy majetku

Osvobození od daní při přemístění jezdeckých koní, motorových silničních vozidel (včetně jejich přívěsů), obytných přívěsů, rekreačních lodí a rekreačních letadel je přiznáno pouze tehdy, přemísťuje-li soukromá osoba své obvyklé bydliště do členského státu určení.

Článek 6

Obecná pravidla pro určování bydliště

1. Pro účely této směrnice se „obvyklým bydlištěm“ rozumí místo, kde určitá osoba žije obvykle, tj. alespoň 185 dnů v každém kalendářním roce, kvůli svým osobním a pracovním vazbám, nebo nemá-li žádné pracovní vazby, kvůli osobním vazbám, z nichž vyplývá úzké spojení mezi dotyčnou osobou a místem, kde žije.

Za obvyklé bydliště osoby, kterou pracovní vazby poutají k jinému místu než vazby osobní, a která proto žije střídavě na různých místech nacházejících se ve dvou nebo více členských státech, se však považuje místo, k němuž má osobní vazby, pokud se tam taková osoba pravidelně vrací. Tato poslední podmínka nemusí být splněna, žije-li dotyčná osoba v určitém členském státě proto, aby vykonala úkol, který má určitou dobu trvání. Docházka na vysokou školu nebo do školy nemá za následek změnu obvyklého bydliště.

2. Soukromé osoby prokazují své obvyklé bydliště jakýmkoliv vhodnými prostředky, například průkazem totožnosti nebo jiným platným dokladem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

3. Pokud mají příslušné orgány členského státu určení pochybnosti o platnosti prohlášení o obvyklém bydlišti učiněného podle odstavce 2, nebo pro účely určitých zvláštních kontrol mohou požadovat další údaje nebo důkazy.

KAPITOLA II

PŘEMÍSTĚNÍ OSOBNÍHO MAJETKU V SOUVISLOSTI SE ZMĚNOU OBVYKLÉHO BYDLIŠTĚ

Článek 7

1. Osvobození od daní podle článku 1, jedná-li se o osobní majetek přemístěný soukromou osobou při změně jejího obvyklého bydliště, se přiznává za podmínek stanovených v člancích 2 až 5.

Přiznání osvobození od daní, aniž jsou dotčeny případné předpisy vztahující se na tranzit Společenství, je podmíněn sestavením seznamu majetku na zvláštním listu, k němuž je přiloženo, pokud to příslušný stát požaduje, prohlášení, jehož vzor a obsah se určí postupem podle čl. 248a odst. 2 Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽¹⁾. Na seznamu majetku nesmí být požadováno žádné označení jeho hodnoty.

2. Poslední část majetku musí být přemístěna nejpozději dvanáct měsíců po změně obvyklého bydliště. Je-li podle článku 3 během uvedeného období majetek přemísťován vícekrát, smějí členské státy požadovat předložení souhrnného seznamu, na nějž se lze odvolávat při následujícím stěhování přes jiný celní úřad, pouze při prvním přemístění. Takový souhrnný seznam může být doplněn se souhlasem příslušných orgánů členského státu určení.

KAPITOLA III

PŘEMÍSTĚNÍ OSOBNÍHO MAJETKU V SOUVISLOSTI SE ZAŘÍZOVÁNÍM NEBO OPUŠTĚNÍM REKREAČNÍHO OBJEKTU

Článek 8

1. Osvobození od daní podle článku 1 se přiznává pro osobní majetek přemístěný soukromou osobou k zařízení rekreačního objektu za podmínek stanovených v člancích 2 až 5.

Toto osvobození se přiznává jen tehdy, pokud

a) je dotyčná osoba vlastníkem svého rekreačního objektu nebo si jej pronajímá na dobu alespoň dvanácti měsíců;

b) přemístěný majetek odpovídá obvyklému vybavení rekreačního objektu.

2. Osvobození od daní se rovněž přiznává za podmínek uvedených v odstavci 1, pokud je po opuštění rekreačního objektu majetek dopravován do obvyklého bydliště nebo do jiného rekreačního objektu, za předpokladu, že daný majetek byl skutečně ve vlastnictví dotyčné osoby a že jej používala už před zřízením rekreačního objektu.

Poslední část majetku musí být přemístěna nejpozději dvanáct měsíců po opuštění rekreačního objektu.

KAPITOLA IV

PŘEMÍSTĚNÍ MAJETKU PŘI SŇATKU

Článek 9

1. Aniž jsou dotčeny články 2 až 5, má každý při svém sňatku právo na osvobození od daní podle čl. 1 odst. 1, přemísťuje-li do členského státu, kam hodlá přemístit své obvyklé bydliště, osobní majetek, který si pořídil nebo užíval, za těchto podmínek:

a) přemístění se uskuteční v období, které počíná dva měsíce přede dnem zamýšleného sňatku a končí čtyři měsíce po skutečném dni sňatku;

b) dotyčná osoba předloží doklad o tom, že k sňatku došlo nebo že bylo zahájeno předšňatkové řízení.

2. Osvobození od daní se rovněž přiznává, pokud jde o dary obvyklé při příležitosti sňatku, které osobě splňující podmínky uvedené v odstavci 1 zasílají osoby, které mají obvyklé bydliště v jiném členském státě, než je stát určení. Toto osvobození od daní se vztahuje na dary s jednotkovou hodnotou nepřevyšující 350 EUR. Členské státy však mohou přiznat osvobození od daní v případě, kdy je hodnota 350 EUR překročena, nepřekročí-li hodnota žádného daru osvobozeného od daní 1 400 EUR.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

3. Je-li majetek přemísťován přede dnem sňatku, mohou členské státy přiznání takového osvobození od daní vázat na poskytnutí přiměřené jistoty.

4. Nepředloží-li daná osoba důkaz o svém sňatku do čtyř měsíců ode dne udaného pro tento sňatek, vzniká daňová povinnost dnem přemístění.

KAPITOLA V

PŘEMÍSTĚNÍ OSOBNÍHO MAJETKU ZEMŘELÉ OSOBY ZÍSKANÉHO DĚDICTVÍM

Článek 10

Odchylně od čl. 2 odst. 2 a 3, článku 4 a čl. 5 odst. 2, aniž jsou však dotčena ostatní ustanovení článků 2, 3 a 5, je soukromá osoba, která dědictvím (*causa mortis*) získá vlastnictví nebo užívací právo k osobnímu majetku zemřelé osoby, který se nachází v některém členském státě, při přemístění takového majetku do jiného členského státu, v němž má bydliště, oprávněna k osvobození od daní podle čl. 1 odst. 1 za těchto podmínek:

- a) dotyčná osoba předloží příslušným orgánům členského státu určení osvědčení vydané notářem nebo jiným příslušným orgánem členského státu výstupu, že majetek, který přemísťuje, byl získán dědictvím;
- b) majetek je přemístěn nejpozději dva roky ode dne, kdy se dotyčná osoba stane jeho vlastníkem.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 11

1. Členské státy usilují o omezení formalit pro přemístění uskutečňované soukromými osobami v mezích a za podmínek stanovených touto směrnicí a rovněž usilují o odstranění formalit pro přemístění, z nichž vyplývají kontroly, které vedou ke značnému vykládání a nakládání při vstupu do členského státu určení.

2. Členské státy mohou zachovat nebo zavést volnější podmínky pro přiznání osvobození od daní, než jsou stanoveny v této směrnici, s výjimkou těch, které jsou uvedeny v čl. 2 odst. 2 písm. a).

3. Aniž je dotčen čl. 2 odst. 2, nesmějí členské státy při provádění této směrnice uplatňovat ve Společenství osvobození od daní, která jsou méně výhodná než ta, která přiznávají, když soukromé osoby přemísťují osobní majetek ze třetích zemí.

Článek 12

1. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice, a zejména ta, která vyplynou z použití čl. 11 odst. 2 a 3. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

2. Komise každé dva roky po konzultaci členských států předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice v členských státech.

Článek 13

Směrnice 83/183/EHS ve znění směrnic uvedených v části A přílohy I se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu a pro jejich použitelnost uvedených v části B přílohy I.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 14

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 15

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 25. května 2009.

Za Radu
předseda
J. ŠEBESTA

PŘÍLOHA I

CÁST A

Zrušená směrnice a její následné změny

(uvedených v článku 13)

Směrnice Rady 83/183/EHS
(Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 64).

Směrnice 89/604/EHS
(Úř. věst. L 348, 29.11.1989, s. 28).

Směrnice 91/680/EHS
(Úř. věst. L 376, 31.12.1991, s. 1).

Pouze pokud jde o čl. 2 odst. 2 třetí odrážku

Směrnice 92/12/EHS
(Úř. věst. L 76, 23.3.1992, s. 1).

Pouze pokud jde o čl. 23 odst. 3 druhou odrážku

CÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu

(uvedené v článku 13)

Směrnice	Lhůta pro provedení
83/183/EHS	1. ledna 1984
89/604/EHS	1. července 1990
91/680/EHS	1. ledna 1993 ⁽¹⁾
92/12/EHS	1. ledna 1993 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Členské státy přijmou nezbytné právní a správní předpisy tak, aby takto přijaté úpravy podle čl. 1 bodů 1 až 20 a 22, 23 a 24 a článku 2 směrnice 91/680/EHS nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1993.

⁽²⁾ Dánské království může nicméně s ohledem na čl. 9 odst. 3 zavést právní a správní předpisy nezbytné k provedení tohoto ustanovení nejpozději 1. ledna 1993.

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 83/183/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
—	Čl. 1 odst. 2 písm. a)
—	Čl. 1 odst. 2 písm. b)
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 odst. 2 písm. c)
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 2 odst. 2 první pododstavec písm. a)	Čl. 2 odst. 2 první pododstavec písm. a)
Čl. 2 odst. 2 první pododstavec písm. b)	Čl. 2 odst. 2 první pododstavec písm. b)
Čl. 2 odst. 2 druhý pododstavec návětí	Čl. 2 odst. 2 druhý pododstavec návětí
Čl. 2 odst. 2 druhý pododstavec první odrážka	Čl. 2 odst. 2 druhý pododstavec bod i)
Čl. 2 odst. 2 druhý pododstavec druhá odrážka	Čl. 2 odst. 2 druhý pododstavec bod ii)
Čl. 2 odst. 2 druhý pododstavec závětí	—
Čl. 2 odst. 3	Čl. 2 odst. 3
Článek 3	Články 3 až 6
Článek 4	Článek 4
Čl. 5 odst. 1	—
Čl. 5 odst. 2	Článek 5
Článek 6	Článek 6
Čl. 7 odst. 1 písm. a)	Čl. 7 odst. 1 první pododstavec
Čl. 7 odst. 1 písm. b)	Čl. 7 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 7 odst. 2	Čl. 7 odst. 2
Čl. 8 odst. 1 první pododstavec	Čl. 8 odst. 1 první pododstavec
Čl. 8 odst. 1 druhý pododstavec návětí	Čl. 8 odst. 1 druhý pododstavec návětí
Čl. 8 odst. 1 druhý pododstavec body i) a ii)	Čl. 8 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) a b)
Čl. 8 odst. 2	Čl. 8 odst. 2
Články 9, 10 a 11	Články 9, 10 a 11
Čl. 12 odst. 1	—
Čl. 12 odst. 2	Čl. 12 odst. 1
Čl. 12 odst. 3	Čl. 12 odst. 2
—	Článek 13
—	Článek 14
Článek 13	Článek 15
—	Příloha I
—	Příloha II